

PORTA FIDEI

Geboren
is nu licht
en heil

De wereld
genezen
p. 4

H. Basilius
p. 6

Overzicht
van de
programma's

p. 10 - 11

Remedie tegen eenzaamheid: vriendschap... met God

EDITORIAAL

foto: 'Thevibrantmachine' op Pexels

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Pr. Karlo Tyberghien

Werkten mee aan dit nummer:
Joris Abts, Kevin Colle, pr.
Karlo Tyberghien, Nele
Uytterhoeven.

Foto's:
Redactie

Vector illustraties:
www.freepik.com

Realisatie en vormgeving:
Radio Maria

Druk en verzending:
Halewijn, Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen

**Abonnementen en
gegevensverwerking:**

Radio Maria
Sint Reneldisplein 23
3001 Leuven
info@radiomaria.be

Bel ons: 016 41 47 47

Als Christenen weten wij dat de liefde centraal staat. Het is niet alleen een verwijzing naar het belangrijkste gebod, het is tevens een benaming van God onze Schepper zelf. "God is liefde", zegt de heilige Johannes. Tevens is het ook zo dat "God ons als eerste heeft liefgehad". De roeping van de mens daarentegen is het beantwoorden van de liefde die God ons heeft gegeven als eerste, en meer nog, de liefde die God zelf is.

Wanneer we het over liefde hebben, dan is het goed om te kijken naar een andere term die nauw samenhangt met de liefde, en dat is vriendschap. Hoewel liefde en vriendschap niet identiek zijn, hebben ze wel heel veel met elkaar gemeen. Ook Jezus benoemt dit wanneer Hij zijn liefde uit naar

de apostelen toe: "Ik noem jullie geen slaven meer, maar vrienden". Wanneer we het echter over liefde hebben, dan lijkt dit iets algemeen te hebben, iets universeel, zoals iedere mens geroepen wordt om lief te hebben. Vriendschap echter is niet universeel. Men kan nu eenmaal geen vriend zijn van iedereen, maar men is slechts vriend met enkele personen. Als dus het universele karakter van de liefde een roeping lijkt voor iedere mens, dan is het verlangen naar vriendschap gekenmerkt door een persoonlijk karakter. Ook in onze liefde met God is er sprake van een persoonlijk karakter, vermits Hij ons allen persoonlijk en uniek heeft geschapen. De roeping tot liefde voor God wordt dus als het ware een roeping tot ware vriendschap met God. Wanneer Jezus zijn apostelen vrienden noemt, dan worden wij gewaar dat ook wij als christenen geroepen zijn om zijn vrienden te worden. In werkelijkheid is het de Heer die ons via een persoonlijke ontmoeting zichzelf voorstelt aan ons. "Ik heb

dorst" is tevens een smeekbede naar onze vriendschap.

Hier moeten we even denken aan de mooie uitleg die de heilige Paulus ons voorlegt wanneer hij het heeft over de verschillende gaven die iedereen in de Kerk heeft ontvangen. "Er zijn verschillende gaven, maar er is één Geest; er zijn verschillende dienende taken, maar er is één Heer; er zijn verschillende uitingen van bijzondere kracht, maar het is één God die ze allemaal en bij iedereen teweegbrengt. In iedereen is de Geest zichtbaar aan het werk, ten bate van de gemeente. ... Al deze gaven worden geschonken door één en dezelfde Geest, die ze aan iedereen afzonderlijk toebedeelt zoals hij wil. Een lichaam is een eenheid die uit vele delen bestaat; ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo is het ook met het lichaam van Christus." (1Kor 12, 4-7.11-12). Zo zijn wij allen geroepen tot de liefde voor God, als in één Geest die ons hiertoe inspireert. Tegelijkertijd mogen wij allen, op een unieke manier in vriendschap treden met de Heer, met wiens hulp wij de gaven die wij ontvangen hebben kunnen ontwikkelen in het geheel van de Kerk.

In het Evangelie zien we verschillende vriendschappen ontstaan met Jezus. We denken spontaan aan de heilige apostel Johannes, die de Heer liefhad, zoals hij zichzelf noemt in zijn Evangelie (Joh 20, 2). Maar zoals de heilige Johannes, kan ook de heilige Petrus zich de beste vriend noemen van de Heer, elk echter op een unieke manier. Ieder op zijn manier, met zijn eigen personaliteit zal een unieke relatie hebben met Christus. "Toen Jezus verschenen was aan zijn leerlingen, zei Hij na het ontbijt tot Simon Petrus: "Simon, zoon van Johannes, hebt ge Mij meer lief dan dezen Mij liefhebben?" Hij antwoordde: "Ja,

Heer, Gij weet dat ik U bemin. Jezus zei hem: "Weid mijn lammeren." Nog een tweede maal zei Hij tot hem: "Simon, zoon van Johannes, hebt ge Mij lief?" En deze antwoordde: "Ja, Heer, Gij weet dat ik U bemin." Jezus hernam: "Hoed mijn schapen." Voor de derde maal vroeg Hij: "Simon, zoon van Johannes, hebt ge Mij lief?" Nu werd Petrus bedroefd, omdat Hij hem voor de derde maal vroeg: Hebt ge Mij lief? en hij zei Hem: "Heer, Gij weet alles; Gij weet dat ik U bemin." Daarop zei Jezus hem: "Weid mijn schapen." (Joh 21, 15-17).

Bij beide leerlingen zien we de unieke liefde die Jezus hen geeft. Zeer speciaal bij Petrus zien we vanuit zijn vriendschap met Jezus een unieke missie ontstaan. Zo geldt het ook voor iedere mens. Iedere mens heeft – of zou moeten hebben – een unieke vriendschap met God. Het is die vriendschap die we mogen ontdekken en onderhouden gedurende ons leven. Onze unieke roeping (onze missie), alsook onze universele roeping tot de liefde, zullen een hulp zijn om te weten dat we geen slaven meer zijn, maar vrienden.

Ik wens jullie allen zeer hartelijk te bedanken voor de steun die we maandelijks mogen ontvangen. Deze steun stelt onze luisteraars in staat om hun vriendschap met de Heer te versterken. Moge de Heer ons allen overvloedig zegenen in dit nieuwe jaar, opdat het een jaar wordt waarin Hij ons blijft vertroosten ondanks de moeilijkheden die we kennen.

Pr. Karlo Tyberghien

Pr. Karlo Tyberghien
Directeur Radio Maria

LITURGISCHE KALENDER JANUARI

- 1 **Moeder Gods**
- 2 HH. Basilius de Grote en Gregorius van Nazianze
- 3 **Openbaring van de Heer**
- 4 H. Veerle
- 7 H. Raimundus van Penyafort, pr.
- 8 H. Goedele

- 10 **Doop van de Heer**
- 11 Tijd door het jaar
- 13 H. Hilarius, b. en krkl.
- 14 Z. Valentinus Paquay, klg.
- 17 **Tweede zondag door het jaar**
(H. Antonius, abt)
- 21 H. Agnes, mgd. en mrt.
- 22 H. Vincentius, diaken en mrt.
- 24 **Derde zondag door het jaar**
(H. Franciscus van Sales)
- 25 Beking van de H. Apostel Paulus
- 26 HH. Timoteüs en Titus, bb.
- 27 H. Angela Merici, mgd.
- 28 H. Thomas van Aquino, pr. en krkl.
- 29 H. Poppo, abt
- 30 H. Mutien-Marie Wiaux, klg.
- 31 **Vierde zondag door het jaar** (H. Johannes Bosco)

CATECHESE OVER DE SOCIALE LEER VAN DE KERK

DE WERELD GENEZEN

Jane Cumming op www.flickr.com

CATECHESE VAN PAUS FRANCISCUS

Paus Franciscus vervolgde op 12 augustus 2020 tijdens de generale audiëntie op het Sint-Pietersplein de catechesereeks over de sociale leer van de Katholieke Kerk.

De paus rijkt de sociale leer van de Kerk aan als inspiratiebron ter overwinning van de coronacrisis.

© 2020, Libreria Editrice Vaticana
/ Stg. InterKerk / Nederlandse
Bisschoppenconferentie
Vert. uit het Italiaans: Marcel De Pauw
MSC

Dierbare broeders en zusters, goedendag!

De pandemie heeft duidelijk gemaakt hoezeer wij allen kwetsbaar en van elkaar afhankelijk zijn. Als we niet voor elkaar zorgen, om te beginnen bij de minsten, bij hen die het zwaarst getroffen zijn, met inbegrip van de schepping, kunnen wij de wereld niet genezen.

Lof verdient de inzet van de vele mensen die in de voorbije maanden het bewijs hebben geleverd van een menselijke en christelijke liefde tot de naaste door zich, met gevaar voor eigen gezondheid, aan de zieken te wijden. Het zijn helden!

Maatschappelijke ziekten

Hoe dan ook het coronavirus is niet de enige ziekte die moet bestreden worden, want de pandemie heeft ruimere maatschappelijke ziekten aan het licht gebracht. Een van deze is de misvormde visie op de mens. Een visie die de waardigheid en de relationele aard van de mens vergeet. Soms worden de an-

deren als voorwerpen benaderd, als te gebruiken en op te ruimen. In werkelijkheid maakt dit soort blik blind en bevordert een individualistische en agressieve cultuur van de uitsluiting waardoor het menselijk wezen herleid wordt tot een gebruiksgoed.

Unieke waardigheid

Door het licht van het geloof weten we daarentegen, dat God op een andere wijze naar man en vrouw kijkt. Hij heeft ons niet als voorwerpen geschapen, maar als mensen die geliefd en tot liefde bekwaam zijn. God heeft ons geschapen naar zijn beeld en gelijkenis. Op die wijze heeft Hij ons een unieke waardigheid geschonken en ons uitgenodigd in verbondenheid met Hem te leven, in verbondenheid met onze broers en zussen en met onze broeders, in eerbied voor heel de schepping. In verbondenheid, in harmonie kunnen we stellen. De schepping is een verstandhouding waarin wij geroepen zijn te leven. In deze verbondenheid, in deze verstandhouding

die verbondenheid is, geeft God ons de mogelijkheid voort te planten en het leven te behoeden, te werken en zorg te dragen voor de aarde. Het is duidelijk dat men niet kan voortplanten en het leven behoeden zonder verstandhouding; het zou vernietigd worden.

Ogen richten op de ander

Over deze individualistische blik die geen verstandhouding is, hebben we in de Evangelies een voorbeeld in de vraag van de moeder van Jakobus en Johannes aan Jezus.

Zij zou wensen dat haar zonen aan de rechter en linkerzijde van de nieuwe koning zouden mogen zitten. Maar Jezus stelt een ander type visie voor: de visie van de dienstbaarheid en van zijn leven geven voor de anderen. Hij bevestigt dit door meteen aan twee blinde mensen het gezicht terug te schenken en hen tot zijn leerlingen te maken.

In het leven trachten hogerop te klimmen, boven de anderen te staan, vernietigt de verstandhouding. Dat is de logica van de heerschappij, van het heersen over anderen. Verstandhouding is anders: dat is dienstbaarheid.

Laten we dus aan de Heer vragen dat Hij ons ogen schenkt die aandacht hebben voor de broers en zussen, vooral voor hen die lijden. Als leerlingen van Jezus willen we niet onverschillig of individualistisch zijn. Dat zijn twee slechte houdingen tegen de verstandhouding. Onverschillig: ik kijk in de andere richting. Individualistisch: alleen naar je eigenbelang kijken. De door God geschapen verstandhouding vraagt ons naar de anderen te kijken, naar de noden van de anderen, naar de moeilijkheden van de anderen, verbonden te leven. In elke menselijke persoon willen we de menselijke waardigheid erkennen wat ook zijn ras, taal of situatie is. Verstandhouding brengt je ertoe de menselijke waardigheid te erkennen, de door God geschapen verstandhouding, met de mens in het centrum.

Universele Verklaring van de Rechten van de Mens

Het Tweede Vaticaanse Concilie beklemtoont dat deze waardigheid onvervreemdbaar is omdat "zij geschapen is naar Gods beeld."

Zij is de grondslag van heel het maatschappelijk leven en bepaalt er de werkwijzen van. In de moderne samenleving is de verwijzing die het meest aansluit bij de onvervreemdbare waardigheid van de mens, de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. De Heilige Johannes Paulus II heeft ze omschreven als "de mijlpaal op de lange en

moeizame weg van de mensheid" en als "een van de hoogste uitdrukkingen van het menselijk geweten." Die rechten zijn niet uitsluitend individueel, maar ook sociaal; ze zijn van volkeren, van naties.

Hernieuwd bewustzijn

Het menselijk wezen is, in zijn persoonlijke waardigheid inderdaad een sociaal wezen, geschapen naar het beeld van God: Een en Drievuldig. Wij zijn sociale wezens, we ervaren de nood om in maatschappelijke verstandhouding te leven. Als echter egoïsme regeert, gaat onze blik niet naar de anderen, niet naar de gemeenschap, maar keert naar ons terug en dat maakt ons lelijk, slecht, egoïstisch, wat de verstandhouding vernietigt.

Dit hernieuwde bewustzijn van de waardigheid van elk menselijk wezen heeft ernstige sociale, economische en politieke gevolgen. De broeder en heel de schepping bekijken als een geschenk van de liefde van de Vader brengt tot een houding van aandacht, van zorg en verbazing. Zo benadert de gelovige, vanuit een visie op de naaste als een broeder en niet als een vreemdeling, hem met medelijden en inleving, niet met minachting of vijandigheid. Door de wereld in het licht van het geloof te bekijken komt men ertoe, met de hulp van de genade, de creativiteit en het enthousiasme te ontwikkelen om de drama's van de geschiedenis op te lossen. Men benadert en ontwikkelt zijn mogelijkheden, met de verantwoordelijkheidszin die aan het geloof ontspringt, als gaven van God met het oog op de dienstbaarheid aan de mensheid en aan de schepping.

Terwijl we allen werken aan de verzorging bedreigd door een virus dat allen zonder onderscheid treft, spoort het geloof ons aan ons ernstig en actief in te zetten om de onverschilligheid ten aanzien van de schendingen van de menselijke waardigheid tegen te gaan. Deze cultuur van de onverschilligheid gaat samen met een cultuur van uitsluiting. Voor wat mij niet raakt, heb ik geen belangstelling. Het geloof eist steeds dat we ons laten genezen en ons bekeren van ons persoonlijk en collectief individualisme. Een partijdig individualisme, bijvoorbeeld.

Moge de Heer "ons het gezicht terugschenken" om opnieuw te ontdekken wat het betekent leden van het menselijk gezin te zijn. En moge dit inzicht zich vertalen in concrete daden van medelijden en eerbied voor iedere persoon en van zorg voor en het behoeden van onze gemeenschappelijke woning.

Vader van het monastieke leven.

DE HEILIGE BASILIUS

Pierre Hubert Subleyras, De mis van de H. Basilius, 1746

Nele Uytterhoeven

Op 2 januari gedenkt de Kerk twee grote heiligen: de heilige Basilius van Caesarea en de heilige Gregorius van Nazianze. Samen met de jongere broer van Basilius, de H. Gregorius van Nyssa, worden zij de Cappadocische Vaders genoemd. Cappadocië was een provincie in het Romeinse rijk die we vandaag kunnen situeren in het midden van het Aziatische Turkije. De Cappadocische vaders hebben een grote invloed gehad op de verbreiding van het christendom in deze regio en hebben voor de universele Kerk een grote betekenis.

De vierde eeuw is een unieke periode geweest in de geschiedenis van de Kerk. Het is de eeuw van de meest gekende Kerkvaders, denk maar aan Johannes Chrysostomus, Athanasius, Augustinus, Hieronymus en zo verder... Het is een periode waarin de christelijke doctrine theologisch grondig werd uitgewerkt en vele van de belangrijkste theologische werken in de kerkgeschiedenis zijn geschreven. Ook de Cappadocische vaders leefden in deze 4^e eeuw. Zij hebben op doctrinair vlak als belangrijkste verdienste dat zij de theologische basis hebben gelegd over de Goddelijke Drie-Eenheid.

LEVEN

De Heilige Basilius werd rond het jaar 330 geboren in een welgesteld en diepchristelijk gezin. Zijn jeugd was doordrongen en getekend door het geloof in Jezus. Zijn moeder stond bekend om haar deugdelijkheid. Zijn grootvader langs vaders kant was als martelaar gestorven tijdens de vervolgingen uit de tijd voor de bekering van keizer Constantijn. Zijn weduwe Macrina, de grootmoeder dus van Basilius, stond mee in voor de opvoeding van Basilius, zijn zus Macrina en hun drie broers Naucratus, Petrus van Samosate en Gregorius van Nazianze. Het betrof een zeer uitzonderlijke en vrome familie want deze vijf kinderen worden als heiligen vereerd in de Kerk. Basilius genoot onderwijs

in Caesarea (het huidige Kayseri in Turkije) rond het jaar 350. Daar ontmoette hij Gregorius van Nazianze met wie hij voor de rest van zijn leven zou bevriend blijven. Ze trokken samen naar Constantinopel en Athene voor verdere studies. Na zijn studies en enkele reizen keerde hij terug naar Caesarea waar hij een juridische carrière uitbouwde en retorica onderwees. De wereldse successen die hij boekte in zijn studies en carrière gaven hem echter geen echte voldoening. Er heeft zich dan een soort keerpunt voorgedaan, mogelijk onder invloed van zijn zus Macrina die al langer een religieus en teruggetrokken leven leidde. Dit keerpunt omschrijft hij zelf in een brief als volgt: "Ik had veel tijd van mijn leven verspild aan dwaze

dingen en bijna heel mijn jeugd gespendeerd aan ijdele werken en toewijding aan de leer van een wijsheid die bij God in het niets verdwenen. Op een dag wendde ik mij, als ontwaakte ik uit een diepe droom, naar het wonderlijk licht van de waarheid van het Evangelie, en weende ik over mijn ellendige leven".

Vanaf dan begon hij zijn leven helemaal aan Christus te wijden. Hij trok na zijn doopsel naar Palestina, Egypte, Syrië en Mesopotamië om de ascese en het monastieke leven te bestuderen. Hij werd zelf echter niet agetrokken tot het solitaire leven van de heremieten, maar meer tot het gemeenschapsleven. Bij zijn terugkeer rond het jaar 358 gaf hij al zijn bezittingen weg en verzamelde hij rondom zich een groep gelijkgezinden om in gemeenschap een religieus leven te leiden op hun familiale landgoed in Annesi, in de buurt van het huidige Niksar, waar zijn zus Macrina al langer als moniale leefde. Ze leefden er erg streng en in grote armoede. De Heilige Gregorius zou later schrijven dat het dankzij de hulp van Basilius' moeder Emilia was, dat ze niet van honger waren gestorven. De jaren als monnik waren echter van korte duur. Na een vijftal jaar drong de nood van de Kerk zich aan hem op. De strijd tegen het arianisme, ondanks de dood van Arius, woedde nog fel en verdeelde de christenen en verzuurde de verhouding tussen de Kerk en de staat. De toenmalige keizer Valens ondersteunde de ketterij. Eusebius, de bisschop van Caesarea, had Basilius omwille van zijn bekwaamheid graag in zijn buurt en wijdde hem tot priester rond het jaar 362. Uiteindelijk werd hij in het jaar 370 zelf aangesteld tot bisschop van Caesarea. Hij zou bisschop blijven tot aan zijn dood in 379. Dit korte episcopaat was bijzonder vruchtbaar. De strijd tegen het arianisme is een van zijn grote verdiensten. De arianen ontkenden de Godheid van Jezus en vormden daarbij een grote bedreiging voor het wezen van de Kerk.

VADER VAN HET MONASTIEKE LEVEN

De heilige Basilius bracht als het ware structuur in het monastieke leven in Cappadocië en Pontus. Hij verlangde van de monniken niet enkel gebed, ascese en arbeid maar ook studie van de Bijbel. De Basiliusregel is tot op de dag van vandaag de monniksregel binnen de orthodoxe kerk en heeft ook een grote stempel nagelaten op de westerse kerk. Benedictus van Nursia beschouwde Basilius als zijn leermeester. Belangrijk daarbij is het feit dat deze nieuwe vorm van monnikendom opstond naar de locale christengemeenschap en er als het ware de bezielende kern van vormde, doordat zij de andere gelovigen voorgingen in de navolging van Christus. Daarnaast mocht deze navolging zich niet enkel uiten in

Uit de homelie over de geboorte van Christus van de heilige Basilius PG 31, 1471v

"Wij hebben zijn heerlijkheid gezien, die Hij als enigeboren Zoon van zijn Vader heeft"

"Toen ze de ster zagen, werden ze met buitengewoon grote vreugde vervuld" (Mt 2,10). Vandaag ontvangen wij ook die grote vreugde in onze harten, de vreugde die de engelen aan de herders verkondigden. Laten we met de magiërs aanbidden, met de herders verheerlijken, met de engelen zingen: "Vandaag is een Redder geboren, het is Christus de Heer, de Heer God is aan ons verschenen"...

Dat feest is gemeenschappelijk voor de gehele schepping: de sterren haasten zich aan de hemel, de magiërs komen uit heidense landen, de aarde ontvangt in een grot. Er is niets dat niet aan dit feest bijdraagt, niets dat niet uit gulle handen komt. Laten we een vreugdelied zingen, laten we het heil van de wereld vieren, de dag van de geboorte van de mensheid. Vandaag is de veroordeling die Adam trof, tenietgedaan. Dat men nooit meer zegt: "Stof ben je, tot stof keer je terug" (Gn 3,19), maar: "Verenigd met Hem die uit de hemel neerdaalde, zul je lof zingen in de hemel"...

"Een kind is ons geboren, een zoon is ons gegeven, de heerschappij rust op zijn schouders" (Jes 9,5)... wat een onmetelijke goedheid en liefde voor de mensen! Verenig je dus met hen die in vreugde hun Heer die uit de hemel neerdaalt, ontvangen en met hen die de Grote God in dit kleine kind aanbidden. De macht van God openbaart zich in dit lichaam als het licht door de ramen en straalt uit de ogen van hen die zuiver van hart zijn (Mt 5,8). Met hen, kunnen wij "met onverhuld gelaat de glorie van de Heer als in een spiegel aanschouwen, gegeven om herschapen te worden tot een steeds heerlijker gelijkenis met Hem" (2Kor 3,18), door de genade van onze Heer Jezus Christus en zijn liefde voor de mensen.

Zalig Kerstmis
& Gelukkig Nieuwjaar

geloof maar moest de liefde voor Jezus zich uiten in concrete werken van naastenliefde. De monniken richtten scholen en ziekenhuizen op en stonden in dienst van de armen. Voor zijn stadsgenoten bouwde Basilius ziekenhuizen, een huis voor melaatsen, werkplaatsen, woningen, en zoveel dat men sprak over de 'Basiliade' of Basiliusstad.

LITURGIE

Een ander belangrijk punt, naast de bestrijding van het arianisme en zijn invloed op het monastieke leven, was zijn inzet voor de liturgie. Voor Basilius is de liturgie 'het hoogtepunt waarop de activiteit van de Kerk zich richt, en tevens de bron, waaruit heel haar kracht voortkomt'. Liturgie, aanbidding en gebed gaan samen met de naastenliefde, de Caritas. Ze zijn voor Basilius elkaars voorwaarde. Hij benadrukt het belang van de H. Eucharistie als het "geëigende voedsel voor de gedoopten dat in staat is de nieuwe krachten te voeden die uit het doopsel voortvloeien (de baptismo)". Hij had ook bijzondere aandacht voor de jongeren en hij richtte zich tot hen op open en evenwichtige wijze. Basilius stierf na een kort episcopaat in 379, net geen 50 jaar oud.

WERK EN THEOLOGIE

Basilius heeft in zijn leven de Heilige Schrift zeer grondig bestudeerd. Zijn ascetische werken werden vooral geschreven in de periode dat hij bisschop was, dus na de tijd dat hij zelf als monnik had geleefd. Hij schreef als bisschop vele brieven naar kloostergemeenschappen om hen te begeleiden, zowel in het geestelijke leven als met praktische aanwijzingen voor het gemeenschapsleven. Deze verzameling brieven wordt de Basilius-regel genoemd. Daarnaast schreef hij ook de Moralia, een geschrift dat niet specifiek aan monniken maar aan alle christenen gericht is. Verder zijn er zijn talrijke homilieën van hem bewaard: negen over het Hexameron, het griekse woord voor de schepping van de wereld in zes dagen. Er zijn ook nog dertien homilies over de psalmen bewaard en vierentwintig homilieën over verschillende andere onderwerpen.

Bronnen:

Cayré F., *Précis de Patrologie, Histoire et doctrine des Pères et Docteurs de l'Église*, Tome Premier, Livres I et II, Société de S. Jean L'Évangéliste, Desclée et cie, Éditeurs Pontificaux, Paris-Tournai-Rome, 1927, p. 414.

Drobner Hubertus R., *Les Pères de l'Église: Sept siècles de littérature chrétienne*, Fleurus, 2012.

Van Geest P., Inleiding in: *De status van de kerkvaders. Geschiedenis, thema's, perspectief.*, Averbode Erasme, 2009.

Benedictus XVI, *Catecheses over de kerkvaders*, 2008.

Van zijn dogmatische werken zijn er twee bewaard gebleven, maar er moeten er meer geweest zijn want Augustinus refereert naar werken van hem die we vandaag niet meer kennen. De twee dogmatische werken die bewaard zijn richten zich allebei tegen de ketterij van de arianen. Het ene werk heet 'Tegen Eunomius', die een ariiaan was. Voor hem was het onmogelijk dat God in Jezus mens geworden was. Basilius verzet zich tegen dit rationalisme en werkt de consubstantialiteit van de Vader en de Zoon uit en de Goddelijkheid van de Geest.

Daarnaast is er ook nog zijn misschien wel meest bekende werk dat uitdrukkelijk gaat over de Heilige Geest en ook die naam draagt. Ik citeer hierbij graag Paus Benedictus XVI:

"Basilius laat ons zien dat de Geest de Kerk bezielt, haar met zijn goede gaven vervult, haar heilig maakt. Het schitterend licht van het goddelijk mysterie weerkaatst op de mens, beeld van God, en verheft zijn waardigheid. Basilius roept uit "(Mens), geef je rekenschap van je grootheid door de prijs te beschouwen die voor je betaald is: kijk naar de prijs van je bevrijding en besef je waardigheid!"

Juist de christen, die in overeenstemming leeft met het Evangelie, erkent dat alle mensen broeders zijn van elkaar, en dat wie rijk is, moet zijn als een "die de orders uitvoert van God, de weldoener". Wij moeten allen elkaar helpen en samenwerken als de ledematen van één lichaam.

Er ook meer dan 350 brieven van Basilius bewaard, over diverse onderwerpen. Deze brieven zijn zowel inhoudelijk als stilistisch zeer hoogstaand.

Basilius is een zeer indrukwekkend figuur en kreeg niet voor niets het epitheton de Grote. Weinigen in de geschiedenis van de Kerk hebben in die mate het contemplatieve en het apostolische in zich verenigd. Samen met Athanasius de Grote, Gregorius van Nazianze en Johannes Chrysostomus behoort hij tot de vier grote Oosterse Kerkvaders. Hij is de patroon van het oosterse monnikendom en is ook één van de patroonheiligen van Rusland. Zijn voorspraak wordt ingeroepen bij rechtszaken en valse beschuldigingen.

RADIO MARIA

Luisteraar in de kijker

Marie-Reine Moens

Vroeger luisterde ik al naar Radio Maria, toen er nog werd uitgezonden vanuit Nederland. Nu luister ik naar Radio Maria van zodra ik opsta tot 's avonds, wanneer ik naar bed ga. De radio blijft altijd aan.

Tijdens de eerste maanden van de 'lockdown', op 9 april is mijn man overleden. Het was een hele zware periode die ook nu nog op de gezondheid drukt. Hij was al zeven jaar in het rusthuis en is er overleden ten gevolge van corona. Ik heb het er nu nog moeilijk mee, ook omwille van de omstandigheden. Heel alleen liep ik achter de lijkwagen. De begrafenis kon enkel met vijftien personen worden meegemaakt. De mensen die de dienst meemaakten wuifden van ver met een groet:

"Tot later". Een koffietafel hebben we niet kunnen doen en dit zal in de komende periode ook nog niet mogelijk zijn.

Dikwijls heb ik mij afgevraagd: "Hoe doen de mensen dat die niet geloven?" Wij kunnen leven met de hoop elkaar terug te zien. Mijn zoon priester is een grote steun geweest in die periode. Ook nu nog belt hij me bijna dagelijks en helpt mij er telkens weer bovenop. En telkens vraag ik hem om gebed. Ik voel me nog dagelijks groeien in het geloof. Nu ook merk ik dat ik met mijn zoon echt geestelijke gesprekken kan hebben. Als ik iets niet begrijp of nog bekijk zoals in mijn kindertijd dan help hij mij om te groeien in mijn geloof. Mijn zoon is parochiepriester in Poperinge.

Ik kom uit een groot gezin. Ik ben het dertiende kind van een gezin met 15 kinderen. Ik heb een mooie jeugd gehad. Met 10 jongens en 5 meisjes. Ik zie ons nog altijd aan de tafel zitten, met 17 met de ouders erbij. We zijn nog steeds een hechte bende. Ik ben opgegroeid in Brugge. Na mijn huwelijk zijn we naar Loppem getrokken. Ook al is het maar een paar km verder, ik heb vijf jaar nodig gehad om het hier gewoon te worden. Het is hier de boerenbuiten en ik kwam van het centrum van de stad.

Ik ben vroeger nog vaak mee geweest naar Banneux, telkens voor vijf dagen met de zieken. Het was vaak vermoeiend, maar het gaf zoveel voldoening. De zieken keken er zo naar uit. Zelf ben ik ook nog mee geweest als zieke, zelf in de rolstoel. Je ervaart de afhankelijkheid van de ander. Als niemand je meeneemt, blijf je alleen staan. Maar heel spontaan ontstaat er een band met

(vervolg p. 12)

Helpt u Radio Maria in haar missie het evangelie van Jezus

Christus te verkondigen in heel ons land?

Aarzel niet ons te steunen.

RADIO MARIA

BE49 7333 7333 7771

Luister naar via de digitale radio via **telenet** kanaal 912 of online op www.radiomaria.be

06:00	Meditatie (Pater Jan Bots)	
06:30	Lezingendienst	
07:00	Angelus	
07:02	Rozenkrans	
07:30	Muziek (maandag tot vrijdag) - Bijbellezing (zaterdag & zondag)	
07:45	De ochtend bij Radio Maria (behalve op zaterdag en zondag)	
08:30	Lauden	
09:00	H. Mis	
	op zondag om 10u voorafgegaan door 'De rots in de branding': 8u50	
09:50	Catechismus behalve op woensdag (Radio Vaticaan 'LIVE') en op zondag (H. Mis)	

10:30		
	Maandag	De Kerk leeft (Nele Uytterhoeven)
	Dinsdag	Langs de blauwe Donau (Jos Decock)
	Woensdag	Radio Vaticaan Live (Kevin Colle) - aansluitend na de H. Mis
	Donderdag	De rots in de branding (Jos Decock)
	Vrijdag	Herhaling van donderdag 20u
	Zaterdag	11:00: Talitakoem*

11:30	Het Woord spreekt: lezing en bezinning van de H. Schrift	
12:00	Angelus	
12:05	Middaggebed	
12:15	Rozenkrans	
12:40	Het heiligenverhaal van de dag	

13:00		
	Maandag	Biddende Moeders
	Dinsdag	1e: In gesprek met een priester (Patrick Vandenhove) 2e: De Leeswijzer (Kevin Colle) 3e: Kerk in nood 4e: Op bedevaart met Maria (Jos Decock)
	Woensdag	1e en 3e: Kathovisie (Marianne Hubin) 2e en 4e: De wereld van Radio Maria (Nele Uytterhoeven)
	Donderdag	Klassiekuur (Marc en Marie-Christine Van Hoorick)
	Vrijdag	Kruisweg (aansluitende programmatie: zie vrijdag 14u15)
	Zaterdag	Herhaling van maandag 18u15
	Zondag	Herhaling van dinsdag 18u15

14:15		
	Maandag	Vivendo (Marianne Hubin)
	Dinsdag	Radio Maria telefoneert (Nele Uytterhoeven)
	Woensdag	Muziek
	Donderdag	1e en 3e: De Kerkvaders (Nele Uyterhoeven) 2e en 4e: Het archief (Kevin Colle)
	Vrijdag	Vivendo*
	Zaterdag	Muziek
	Zondag	Radio Maria telefoneert*

* Herhaling van eerder uitgezonden programma

15:00	Uur van de Goddelijke Barmhartigheid	
16:10	Lezingen uit Lezingendienst	
16:30	Meditatie* (Pater Jan Bots)	
17:00	Vespers	

17:30		
	Maandag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
	Dinsdag	Radio Vaticaan*
	Woensdag	Talitakoem (Zuster Marie-Jeanne)
	Donderdag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
	Vrijdag	De week van Radio Maria (Kevin Colle)
	Zaterdag	Radio Vaticaan*
	Zondag	De week van Radio Maria*

18:00 Angelus		
------------------------------------	--	--

18:15		
	Maandag	1e en 3e: In gesprek met een religieuze (Patrick Vandenhove) 2e en 4e: Het zorgportret (Joris Abts)
	Dinsdag	1e en 3e: Het inzicht (Marleen Caers) 2e en 4e: Missio werkt (Missio)
	Woensdag	De Kerk leeft* (18u30)
	Donderdag	Herhaling van dinsdag 13u
	Vrijdag	Klassiekuur*
	Zaterdag	Herhaling van woensdag 13u
	Zondag	Herhaling van donderdag 20u

19:30 Rozenkrans		
---------------------------------------	--	--

20:00		
	Maandag	Gebed met Sant'Egidio
	Dinsdag	De Kerk leeft*
	Woensdag	Gebed met Sant'Egidio
	Donderdag	1ste week: Religieuze Poëzie (E.H. Dirk Van der Linden) 2e week: Openbaring (Diane Kets) 3e week: Mystieke Lectuur (E.H. Paul Vanderstuyft) 4e week: Hagiografische Lectuur (Martine d'Hollander)
	Vrijdag	Gebed met Sant'Egidio
	Zaterdag	Langs de blauwe Donau*
	Zondag	Klassiekuur*

21:00	(Behalve op zondag)	
	Het heiligenverhaal van de dag, gevolgd door 'Het Woord Spreekt' *	
21:30	Completen	
21:45	Heiligen getuigen	
22:35	Catechismus* (maandag tot zaterdag)	
	Zondag: De kerkvaders (1ste, 3de en 5de week) - Het archief (2de en 4de week)	
23:30	Rozenkrans	

Tussen middernacht en 6u 's morgens hebben er herhalingen van de verschillende programma's plaats.

(vervolg van p. 9)

de andere persoon, met de zieke die je helpt of de vrijwilliger die de zorg voor je opneemt. Als vrijwilliger verbleef je in een apart verblijf. We stonden op tijd op om eerst naar de mis te gaan. Daarna gingen we naar de kamers om de zieken te verzorgen en aan te kleden. Het waren goed gevulde dagen.

Met mijn zus ben ik ook verschillende keren naar Lourdes geweest. Met de meisjes van de Jubilo-groep (jongerenbrancardiërs uit Brugge) die ons toen in Lourdes hebben rondgetoerd in de rolwagen heb ik nu nog altijd contact. Die mensen doen zo goed hun best. Ik doe echt mijn hoed af voor die mensen. Ook nu nog neem ik graag de mensen op sleeptouw, omdat ik dat zo gewoon ben. Toch kan ik thuis beter bidden dan tijdens een bedevaart. Thuis sta ik vroeg op om al vroeg te kunnen beginnen met bidden. Als de kinderen dan vragen: "Waarom bid je zoveel?" Dan zeg ik: "Omdat jullie geen tijd hebben om te bidden". Je maakt niet makkelijk twee uur vrij in de dag. Al wat je 's morgens kan doen, is gedaan. Ik sta om 5u15 op zodat ik toch tijd heb voor het gebed voor dat de verpleegster komt om 7u. Ik bid voor de priesters en de seminaristen, dat ze mogen heilige priesters worden. Verder bid ik voor de bekering van de zondaars, voor de bekering van mijn eigen gezin. Voor deze twee intenties bid ik iedere dag heel speciaal tot God de Vader. Verder bid ik voor de zieken, voor de stervenden. Er zijn zoveel intenties waarvoor je bidt. Je zou de hele dag moeten kunnen bidden, je komt anders niet toe. Het is onwaarschijnlijk hoeveel genade je mag ontvangen. Ik heb veel geleerd van het voorbeeld van mijn moeder en van mijn broer. Er zijn zoveel dingen om dankbaar te zijn. Voor de sterke band met mijn zus. Als ik haar zag bidden, dan wou ik dat ook kunnen. Maar ook voor de pijn ben ik dankbaar. Als de pijn mij sommige dagen te veel wordt, dan bid ik en leg ik mijn pijn bij Jezus neer en vraag om deze pijn te verenigen met de pijn omwille van zijn wonden. De pijn mildert dan. Maria heeft al heel mijn leven voor mij gezorgd. Zo een mooie naam dat ik heb gekregen: Marie-Reine, Maria Koningin. Ik heb haar nabijheid altijd gevoeld, ook in de periode dat ik niet zo gelovig was. Ik heb altijd van haar gehouden.

LUISTERAARS AAN HET WOORD

Hartelijk dank voor al het mooie dat jullie brachten in dit jaar van maskers en afstand. Persoonlijk luister ik dagelijks 's avonds na mijn werk. Radio Maria op de achtergrond tijdens het lezen en beantwoorden van mails is zo rustgevend. De keuze van de liederen is perfect! Ook mijn moeder en een paar tantes zijn fervente luisteraars. Als alleenstaanden brengt het voor hen troost in deze duistere tijden, nu ze de mis niet fysiek kunnen bijwonen.

Sylvia

Wat een vreugde en deugd heb ik ondervonden van jullie genezingsgebedsdag. Het uur van de Goddelijke Barmhartigheid, gevolgd door zulk een sterke gebeden!

Peter

Hartelijk dank voor de inspirerende adventkalender. Zo kan ik stap voor stap, dag per dag naar het Geboortefeest toe gaan.

Paul

Dank voor de adventkalender! Prachtig! Zeer geschikt voor de lessen godsdienst.

Luisteraar aan de telefoon

Dagelijkse Eucharistieviering om 09:00 (zondag om 10:00)

Angelus

07:00
12:00
18:00
24:00

Getijdengebed

06:30 Lezingendienst
08:30 Laudan
12:05 Middaggebed
17:00 Vespers
21:30 Dagsluiting

Rozenkrans

07:05
12:15
19:30
23:30

Dagelijks 'Uur van de Goddelijke Barmhartigheid'
om 15:00

KERSTMIS VIEREN

Met Radio Maria Letland

Radio Maria Letland bestaat 5 jaar. De redactie van Porta Fidei had een gesprek met de programmadirecteur pr. Pēteris Skudra waarin hij niet alleen een stukje geschiedenis van deze radio verhaalde maar ook een aantal mooie kersttradities van zijn land met ons deelde.

Redactie: U bent priester en programmadirecteur van Radio Maria Letland. Kan u uzelf voorstellen en ons vertellen waarom Radio Maria belangrijk is voor uw land?

Pr. Pēteris Skudra: Ik ben pr. Pēteris Skudra. Ik werk voor Radio Maria sinds we uitzenden in 2015. De uitzendingen zijn begonnen op 8 december. We vieren nu onze vijfde verjaardag. Al die tijd ben ik programmadirecteur geweest van de radio. Tijdens deze vijf jaren heb ik kunnen ondervinden hoe belangrijk Radio Maria is om het geloof te ondersteunen en om het geloof een wezenlijk deel te laten uitmaken van hun dagelijkse bezigheden. Heel wat mensen getuigen dat het voor hen makkelijker is geworden om trouw te zijn aan het gebed en in verbondenheid te leven met de

liturgie van de Kerk. Het brengt mensen tezamen en helpt hen te groeien in hun geloof zowel door het gebed als door catechese. Heel speciaal in deze periode van pandemie ervaren we hoe cruciaal Radio Maria is, aangezien mensen zo tenminste op een virtuele manier kunnen aansluiten bij de eucharistieviering. We hebben dit vooral ondervonden in de lente toen op één enkele dag alles werd afgesloten. Dat zijn momenten waarvoor Radio Maria bestaat.

Redactie: Radio Maria Letland vierde op 8 december haar vijfde verjaardag. Kan u een voorstelling geven van Radio Maria Letland en ons de geschiedenis van deze radio vertellen?

Pr. Pēteris Skudra: Ik kwam bij de Radio een maand voor de eerste uitzending. Op dat moment was alles reeds in gereedheid gebracht om uit te zenden. Ik was zelf niet betrokken bij de opstart. Naar ik van Bernhard vernam werd de eerste brief die de Wereldfamilie vanuit Letland ontving verstuurd in 2011, toen de

aartsbisshop zijn medewerker de opdracht gaf om de Wereldfamilie uit te nodigen om van start te gaan met Radio Maria in Letland. Sindsdien zijn er verschillende bezoeken geweest, ook Emanuele Ferrario kwam om het project van Radio Maria uit te leggen en de mogelijkheden uit te zoeken. Sinds 2013 kwam onze voorzitter het team vervoegen en heeft hij werk gemaakt van het vinden van een locatie voor de studio. Er werd een juridische organisatie opgericht en er werd nagegaan hoe er moest te werk worden gegaan om de nodige radiofrequenties over te nemen. In het voorjaar van 2015 werd een testversie van Radio Maria gelanceerd via het internet. De eerste techniker werd aangenomen en ook de eerste medewerker kwam het team versterken van de eerste programmadirecteur. Een half jaar werd er gewerkt met deze testversie op het internet. Er werden heel eenvoudige programma's gemaakt, er was slechts een korte playlist. Er waren op dat moment ook heel weinig luisteraars. Op 8 december 2015 zijn de eerste uitzendingen van start gegaan op drie verschillende frequenties. Een in Riga, de hoofdstad. Twee andere in Liepāja en Krāslava. Sinds die dag zijn er nog twee frequenties bijgekomen en zijn er onderhandelingen voor nog twee extra frequenties.

Redactie: Is Kerstmis een belangrijk feest voor de mensen in Letland?

Pr. Pēteris Skudra: Natuurlijk! Vele mensen zijn nu kwaad omdat de regering heeft beslist dat er met Kerstmis niet kan worden samengekomen en dat er zelfs niet kan worden afgesproken met vrienden. Ik denk dat Kerstmis wereldwijd het feest is dat het meest wordt gevierd. De adventsperiode is een belangrijke periode op Radio Maria. De luisteraars worden uitgenodigd zich niet alleen voor te bereiden op de herdenking van de geboorte van Christus, maar ook op zijn wederkomst. Al enkele jaren is er een speciale adventsactie met een adventskalender. Voor elke dag werd er een meditatie opgenomen die verstuurd wordt per e-mail naar alle mensen die zich inschrijven voor deze adventskalender. Deze meditatie is ook te beluisteren via facebook en op onze webpagina. Dat is de manier waarop wij de mensen ondersteunen om zich voor te bereiden op Kerstmis.

Redactie: Zijn er speciale tradities verbonden aan het feest van Kerstmis in Letland?

Pr. Pēteris Skudra: De mensen houden ervan om een adventskrans te maken. De meeste families maken hem zelf. Ze verzamelen dennentakjes. Het is heel belangrijk voor ons dat de krans gemaakt wordt met dingen die je terugvindt in de natuur en dat de krans niet zomaar komt uit de supermarkt. Het is een gelegenheid voor de familie om samen te komen, om samen de takjes te verzamelen, de krans te versieren en de kaarsen te plaatsen. Het is een belangrijk moment, een moment waarop de families samenkomen.

Met kerstmis houden de mensen eraan, ook de mensen die niet regelmatig naar de kerk gaan, om op kerstavond naar de nachtmis te gaan. Na de nachtmis volgt de traditionele maaltijd, die in de volksgebruiken bestaat uit negen verschillende gangen. Er worden wensen gedeeld van geluk en voorspoed. Ik denk dat de gebruiken rond kerstmis nu een stukje eenvoudiger zijn dan vroeger, maar de maaltijden zijn nog steeds overvloedig. Gemberbrood en gebak zijn er altijd bij. Kinderen houden ervan om zelf de koekjes te maken, samen met de ouders. Ik herinner me dat ik het als kind altijd heel spannend vond om de gemberkoekjes te maken in allerlei verschillende vormen.

De kerstboom versieren maakt ook traditioneel deel uit van de viering van Kerstmis. Belangrijk is weer dat het gaat om een echte boom, uit de natuur. Per familie mag er ieder jaar één kerstboom gekapt worden in de nationale bossen. De meeste families rijden dan ook zelf met de auto naar de bossen om daar de kerstboom uit te kiezen die ze graag met Kerstmis in hun huis willen plaatsen om dan te versieren met de kinderen, met de lichtjes. De kaarsen zijn ook heel belangrijk.

Redactie: Zijn er speciale programma's voor Kerstmis op Radio Maria Letland?

Pr. Pēteris Skudra: Er zijn in Letland 4 bisdommen. We proberen om met Kerstmis uit elk van deze bisdommen, vanuit de kathedraal van elk bisdom één van de eucharistievieringen uit te zenden, de nachtmis uit het ene bisdom, de vroegmis uit een ander bisdom, de hoogmis uit weer een ander bisdom... We zenden ook de eucharistieviering uit vanuit Rome. We houden eraan om de nachtmis in ver-

bondenheid met de H. Vader vanuit Rome uit te zenden. Later, op kerstdag zelf zenden we de zegen 'Urbi et Orbi' uit. Hopelijk kan dit ook dit jaar. Gewoonlijk is er ook een speciaal programma op 24 december. We zijn van start gegaan in de adventsperiode vijf jaar geleden. Al heel snel was het Kerstmis. Ik kan mij herinneren dat één van de eerste tekstberichten die we binnenkregen in de studio was: "Dank u dat ik me niet meer zo eenzaam voel tijdens de kerstperiode". Ook al hebben we in de kerstperiode minder luisteraars, want de meeste mensen besteden hun tijd dan met de familie, de weinige mensen die toch luisteren zijn degenen die ons het meest nodig hebben. Voor hen kunnen we een verschil maken. Want we weten dat alle mensen op dat moment samenkomen met hun familie. Ze voelen zich eenzaam. Ze hebben niemand. Daarom maken we juist in deze periode werk van speciale 'live' uitzendingen waarin er gedeeld wordt langs de radio hoe mensen de kerst doormaken, hoe ze zich voelen, waarin kerstliederen kunnen worden aangevraagd... de mensen houden ervan. Er wordt voor deze periode ook beroep gedaan op heel wat vrijwilligers. De mensen hebben hier grote waardering voor.

Met vreugde denken we terug aan het bezoek van de medewerkers van Radio Maria Letland aan onze studio. Het is deugdzaam ons verbonden te weten via Radio Maria met zoveel mensen wereldwijd.

Piparkuka koekje uit Letland

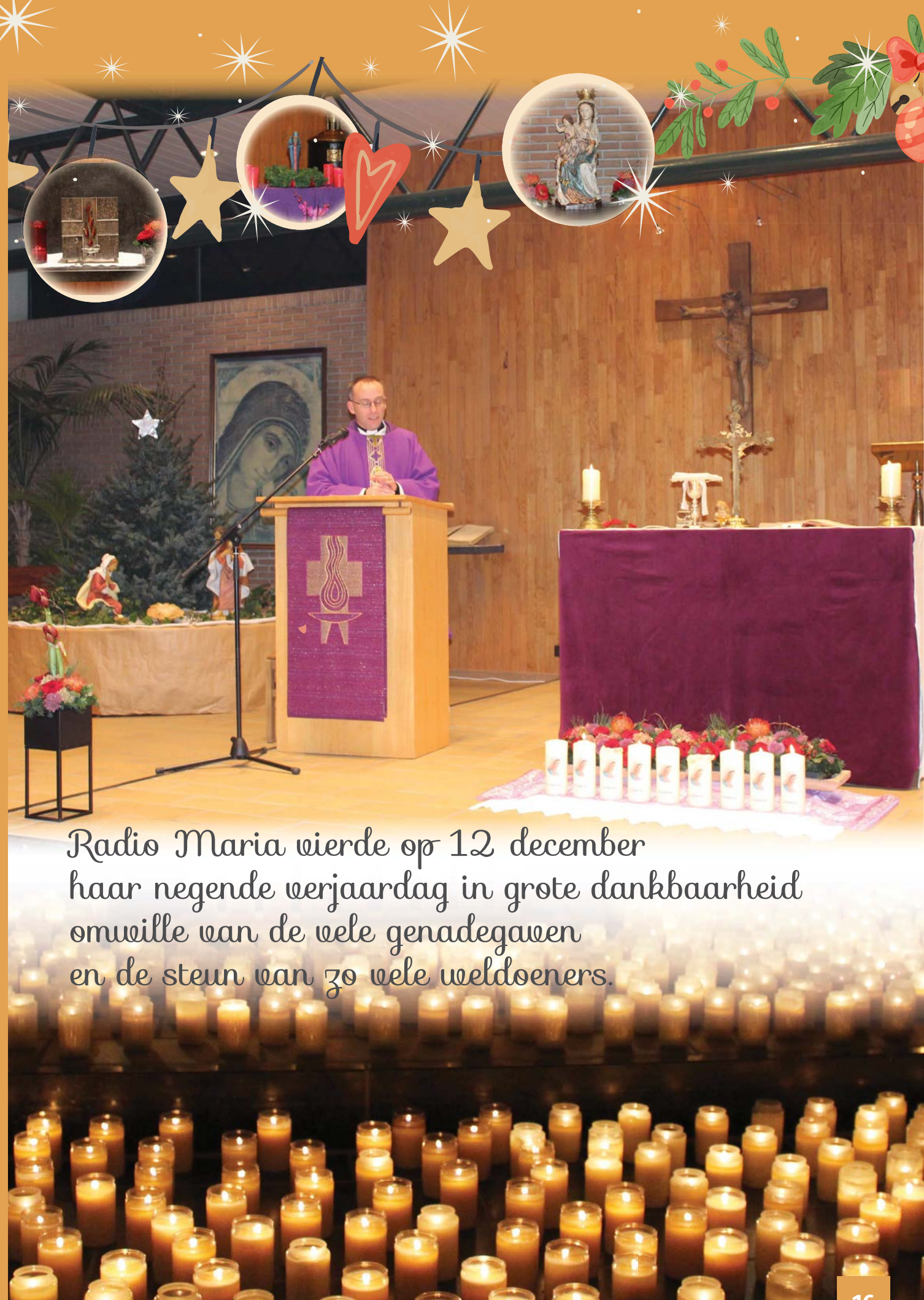

Kerstmis in Letland is ondenkbaar zonder een bakplaat vol zelf uitgesneden figuurtjes meestal dun uitgerold en knapperig gebakken. Het is een heerlijke bezigheid om tijd door te brengen met familie. Mooie herinneringen die de kinderen zich hun hele leven herinneren.

65 gram keukenstroop
65 gram bruine suiker
65 gram honing
100 gram boter
350 gram bloem
½ tl kaneel
½ tl gember
¼ tl witte peper
¼ tl kruidnagel
¼ tl kardemom
¼ tl koriander
1 ei
½ tl bakpoeder
¼ tl zout

In eerste instantie werd de koek vanwege de specerijen –vooral de gember- verkocht als medicijn tegen maagproblemen. Maar in de loop der jaren werd het steeds meer een feestelijk zoet koekje of koek. Wij kennen het als knapperige speculaas en zachte ontbijtkoek, de Duitsers als lebkuchen en de pittiger peperkoekmannetjes en -huisjes. In de Scandinavische en Baltische landen zoals Letland is het koekje meestal lekker dun en knapperig en hoort het echt bij kerst.

Radio Maria vierde op 12 december haar negende verjaardag in grote dankbaarheid omwille van de vele genadegaven en de steun van zo vele weldoeners.

Nu zingen sterren, aarde en zee
en al wat is de lofzang mee,
het nieuwe lied dat Hem bezingt,
wiens heil het gans heelal doordringt.

En wij
die door uwe schuldloos rein
en heilig bloed gewassen zijn,
zingen een nieuwe lied
U ter eer
op uwe geboortedag,
o Heer.

U, Jezus,
zij de heerlijkheid,
die uit de Maagd
geboren zijt,
met Vader
en met Geest
tezaam
zij eeuwig lof uwe
grote Naam.

In de maand december mochten we u in 'De Leeswijzer' opnieuw twee boeken voorstellen: 'De andere Spinoza, de twee wegen naar het ware geluk', geschreven door prof. Herman De Dijn en het boek: 'Leven als een kluizenaar, wijze lessen voor alledag', het nieuwe boek van Benedictijner monnik Benoît Standaert

DE LEESWIJZER

herbeluister alle voorbije afleveringen op:
www.radiomaria.be/de-leeswijzer

ontwerpt hij een rationele ethiek die paradoxaal genoeg uitmondt in een filosofische religie. De God van Spinoza is echter niet de God bevestigd in het theïsme en genegeerd door het atheïsme. Het is de God, Natuur, de Oer-bron van een wereld zonder zin of doel. Hoe is heil mogelijk in een dergelijke wereld?

De medewerkers van Radio Maria hebben zich in dit nummer van Porta Fidei verstopt tussen de kersttekeningetjes. Schakel de hulp in van kinderen of kleinkinderen en vindt alle zeven medewerkers terug.

Radio Maria, het bestuur, de medewerkers en vrijwilligers wensen u een zalig hoogfeest van de geboorte van de Heer en Gods rijkste zegen voor het nieuwe jaar 2021!

WOORDZOEKER

Kun jij alle verborgen woorden vinden in deze woordzoeker?

F	J	S	S	F	C	S	E	D	O	R	E	H	L
H	G	P	C	J	E	R	U	Z	A	L	E	M	C
X	G	K	K	E	E	M	S	W	C	V	K	C	S
I	P	S	C	Y	O	I	N	B	X	O	S	T	E
G	H	U	I	S	M	R	W	E	O	E	E	Q	D
Q	R	G	J	P	V	R	G	R	T	R	W	N	L
M	M	E	O	G	Z	E	E	N	R	S	H	K	U
B	E	E	D	J	S	I	G	W	I	B	O	Q	H
Q	H	D	A	E	W	K	F	Y	K	N	W	O	D
M	E	G	D	V	O	G	O	U	D	I	O	F	C
A	L	U	U	T	C	M	H	C	F	L	N	K	V
R	T	E	J	N	W	I	J	Z	E	N	T	D	Q
I	E	R	J	G	E	S	C	H	E	N	K	E	N
A	B	V	C	S	C	H	A	T	T	E	N	Y	A

pikisuperstar (www.freepik.com)

Toen Jezus te **Betlehem** in **Juda** geboren was, ten tijde van **koning Herodes**, kwamen er te **Jeruzalem Wijzen** uit het **oosten**. De **ster** die zij in het oosten gezien hadden, ging voor hen uit totdat ze boven de plaats waar het **Kind** zich bevond stil bleef staan. Op het zien van de ster werden zij vervuld van overgrote **vreugde**. Zij gingen het **huis** binnen, zagen er het Kind met zijn **moeder Maria** en op hun knieën neervallend betuigden zij het hun **hulde**. Zij haalden hun **schatten** te voorschijn en boden het **geschenken** aan: **goud, wierook en mirre**.

Mt. 2, 1.10-12

(Oplossing in het volgende nummer van Porta Fidei)

Benoît Standaert is benedictijn van de Sint-Andriesabdij van Zevenkerken en schreef vanuit zijn eigen ervaring het boek 'Leven als een kluizenaar, wijze lessen voor alledag'. Het boek is verkrijgbaar bij Uitgeverij Halewijn.

Als alles anders wordt in het leven van alledag en thuisblijven het trefwoord is, worden we allemaal een beetje kluizenaar. En we blijven dat ook in de grotere openheid van een leven op anderhalve meter. De Benedictijner monnik Benoît Standaert leefde acht jaar als kluizenaar en deelt die unieke ervaringen met ons. Door korte meditaties en in wijze lessen over: verstillen en waken in de nacht, zijn en bidden, lezen en schrijven, tijd maken en schietgebeden, nietsdoen en lachen, wandelen en in het heden leven.

'De andere Spinoza, de twee wegen naar het ware geluk', is verkrijgbaar bij Pelckmans Uitgeverij en is geschreven door een auteur wiens werk we eerder aan u mochten voorstellen en die verschillende bijdragen heeft geleverd aan het programma Catechismus, prof. Herman De Dijn.

Spinoza staat vandaag bekend als de radicale verlichter, de filosoof van vrijheid. Dat is slechts de halve waarheid. Voor de geniale zeventiende-eeuwse Amsterdammer draait namelijk alles rond 'God, de mens en zijn heil'. Van bij het begin gaat het in zijn werk steeds om hetzelfde: is er een weg naar het ware geluk? Spinoza onderscheidt niet één, maar twee dergelijke wegen: de brede religieuze weg voor de massa en het steile pad van de filosofie voor de enkeling. Telkens staat God centraal. Voor de hedendaagse lezer is die obsessie met God en met religie haast onbegrijpelijk. In plaats van Spinoza aan te passen aan de huidige opvattingen, wil Herman De Dijn juist de 'ethisch-religieuze' kern van Spinoza's visie herontdekken. Spinoza is een echte anomalie. Hoewel geen christen, is hij een radicale hervormer van het christendom als massareligie. Hoewel een verlichtingsdenker,

Nadat Herodes gestorven was, verscheen in Egypte een engel van de Heer in een droom aan Jozef en zei: 'Sta op, neem het kind en zijn moeder en trek naar het land Israël, want die het kind naar het leven stonden, zijn gestorven.'

Mt. 2, 19

